چهل ګنج

خپروونکی:انتشارات صدر

دویم چاپ پسرلی ۱۳۹۱ بازنویس:حسن ناصري

دچهل ګنج ژباړه

(څلوېښت خزانې)

ژباړونکی:هوتک مینه وال

Ketabton.com

کال ۱۳۹۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونه مخکي د احمد او جميلي په نامه ښځه او خاوند اوسېدل

احمد کم (کوم) خاص کسب او مهارت نه درلود.هغه يوازي يو بېل او کلنګ درلودل او تل به يې خپلي ښځي ته ويل:که مو چيري بخت راويښ سي مور ته مخه کړي او په مځکه کي د کيندلو پر وخت خزانه پيدا کړم.هغه وخت به دتل لپاره روپی ولرو ؛او کولای سو دژوند تر پايه ښه آرامه ژوند ولرو.خو دې خبرو جميله نه راضي کوله.

يوه ورځ د تل غوندي جميله عمومي حمام ته ولاړه .خو د ننوتلو د دروازې مخکي دحمام مسول يې مخه ونيول او ويې ويل: ته نسې کولای چي دننه ولاړه سې؛ځکه چي نن ورځ ټوله حمام د سلطان فالګير دښځي په اختيار کي دئ.

جميله چي ډېره خفه سول ويې ويل:څنګه مغروره او دهرڅه نه راضي!مګر هغه څوک ده؟فقط زما خاوند يو بېکاره دئ چي داسي کار نلري ؛ او يا دا کار نسي کولای.په هر حال د جميلې دلاسه هيڅ نه راتله اړه سوله بېرته کور ته ولاړه سي.د راتلو په حال اولار کي ئې ټول سوچ په دې موضوع بوخت وو.

او د ځان سره به يې ويل ولي زما خاوند يو فالګير ندئ؟

په دې وخت کي چي ئې کله خاوند دکار د خوا راغی؛ او خپل لاسته راوړی مزد يې ورښکاره کړ جميلې وويل:احمده!دې بې ارزښه سکې ته وګوره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نـور دا حالـت نسـم زغملی؛سـر دسـبا څخـه بایـد ښـار تـه ولاړ سـې او پـال وګورې.احمـد پـه حیرانتیـا وویـل:جمیلې، مګـر لیـونی سـوې یـې؟ زه د پال کټلو په اړه هیڅ نه پوهېږم.

جمیلې وویل:اړتیـا نـده پـوه سـې.یوازې بـس ده چې د پـال کټلـو خاصـه مـری واچـوې او څـه چې ریښـتیا تـه نـږدې وه کـرار ووایـې. داسـې چې واضـح نـه ئې.یـا بـه دا کـار کـوې ،یـا مې زه دپـلار کورتـه ځم.داغسـې وه چې دا بلـه ورځ سـهار ،احمـد بیـل او کلنـګ وپلـورل. او دهغـو پـه روپـیـو یـې د پـال کټلـو خاصـه تختـه او جـامې واخیسـتلې؛ او همداسـې چې جمیلـې ویلې وه. په ښار کې د عمومې حمام په دروازه کې کښېناستی.

ډېـر وخـت نـه وو تېـر سـوی چې ویـې لیـدل چې د پاچـا د وزیرانـو د یـوه وزیـر ښـځه د ده خواتـه راروانـه وه . احمـد ډېـر وارخطـا اولاس و پښـه سـو.

د وزیـر ښـځه ورتـه مخ تـه راغلـه او ویـې ویـل:ای پـال کټـونکې تـه بایـد زمـا سـره مرسـته وکـړې تـر څـو مې ګـوتمۍ پیـدا کـړم. نـن سـهار چې حمـام تـه راتلـم ډېـره ګرانـه ګـوتمۍ راسـره وه. خـو اوس ورکـه سـوې ده .هیلـه کـوم هغه راته پیدا کړه

احمد ستړی اسویلی وکیښ؛ او مری یې واچول.

هغـه پـه داسـې حـال کې چې سـوچ ئـې کـوی چې څـه ووایـې ،نـابېره یـې د ښځې د جامو پـر لسـتونې سـترګې ولګېـدې او ویـې لیـدل چې یـوه برخـه یـې سوری ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد دځان سره سوچ وکړ او داسي يې ښکاره کړه چي څه يې ذهن ته رسيدلي. ورنـژدې سو. کـرار ئې وويـل:مېرمني! زه يـو سـوری وينم.دوزيـر ښځي سر ورتـه نـژدې کـړ تـر څـو ئې پـه سـمه توګـه واوري؛ ويې پوښـتل :څشي؟ احمد وويل :يو سوری، يو سوری !

د وزيـر ښـځه د دې خبـري پـه اوريـدو سـره خوشـاله سـوه او ويـې ويل:سـهي سـمه ده. پـه يـاد مـي رالـه چي مـا چيـري ايښـې ده.او پـه ډېـر تلـوار حمـام تـه ولاړه او ګـوتمی يې راواخيسـتله چي د حمـام د ديـوال پـه سوري کي يې ايښې وه.

بيـا بېرتـه احمـد تـه ورغلـه او ويـې ويـل: شـکر خدايـه هغـه مي پيـدا کـړه تـا د هغه ځای سهي وويل.

پـه داسـي حـال کي چي د حيرانتيـا څخـه د احمـد خولـه خلاسـه پاتـه وه؛د وزير ښځي هغه ته د طلا يوه سکه ورکړله او ولاړه.

هغـه شـپه چي جميلې هغـه سـکه وليـدل؛او دا کيسـه يـې چي واوريـده ډېـره خوشـاله سـوه. او ويـې ويـل: احمـده! ودي ليـدل سـتونزه يـې نـه درلوده .

احمـد وويـل: دا ټولـه دالله مهربـاني وه؛چي نـن يـې زمـوږ سـره مرسـته وکړه؛خو نور د داسي کار کولو توان نلرم.

جميلې پـه خفـه تـوب وويـل:داخبره مکوه! زمـا سـره مينـه لـرې او غـواړي زما سره ژوندوکړې،خامخا به سبا هم ښار ته ځې او پال به ګورې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې مسلې په نیمه شپه د هغې شپې د پاچا خزانه د ماڼۍ سه غلا سوله.

څلوېښتو غلو، څلوېښت صندخه (صندوقه) طلا او جواهر د ماڼۍ څخه ویستل.

د راتلونکي ورځې په سهار د غلا د مسلې څخه پاچا خبر کړل سو ؛او پاچا امر وکړ چې د دربار لوی پال کتونکی او دهغه لاس نیونکي راټول کړئ او ماته یې راولی.د ښار ټول پال کتونکي راغلل او مری یې واچول خو ګټه یې نه درلودل ځکه چې هیڅ یوه و نه سو کړلای د غلو پټ ځایونه او خزانه پیدا کړي.

پاچا چې په خښم سو چیغه یې کړه. دا ټول چل ورکوونکي ونیسی او بند خوني ته یې واچوی.

په دې حال کې یې پاچا ته خبر ورکړ چې په دې ورځو کې په ښار کې یو پال کتونکی پیدا سوی چې توانیدلی د وزیر د ښځې ورکه ګوتمۍ پیدا کړي.

پاچا خپل دوه ساتونکي ورولېږل تر څو هغه راولي.

احمد چې کله دپاچا مخ کې ودریدی دبیري ئې پښې او لاسونه رېږدیدل.

پاچا وویل:ځوانه پال کتونکې!زما څلوېښت صندخه د طلا و جواهراتو غلاسوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا څخه غواړم چي دغلو پټ ځای راوښايې. احمد بې له دې چي سوچ وکړي ژرئې وويل: ګرانه پاچا بې غمه سه زه خامخا د ځلوېښتو غلو پټ ځای درته پيدا کوم.

پاچا وويل: د حيرانتيا وړ ده! هيڅ چا ونه سو کولای څه وکړي او ته په داسي آسانۍ ادعا کوې چي کولای سې هغه پيدا کړې.

احمد د دې خبري په اورېدو سره لا بيري واخيستی خو چاره يې نه درلوده نو ويې ويل:زه خپل ټوله هڅه او کوښښ کوم تر څو هغه پيدا کړم خو دا کار وخت غواړي .پاچا وويل: څونه؟ احمد سوچ وکړ او ويې ويل:زما ګرانه پاچا!ځلوېښت ورځي،د هر يوه دپاره يوه ورځ پاچا وويل:ځلوېښت ورځي ډېر وخت دئ خو چاره نسته يوازي په دې شرط چي هغه په دې وخت کي خامخا پيدا کړې که بريالی سوې پولداره به سې خو که دا کار ونسې کړای د نورو پال کتونکو غوندي به د ژوند تر پايه په بندخونه کي پوست واچوې.احمد سر وښوروی او په ناهيلۍ سره د مانۍ څخه ووتی او کورته ولاړی.

دا چي کورته رادننه سو په ويرجن حال يې جميلې ته وويل:وګوره جميلې دا سر خوړی هم تا راته جوړ کړی؛پاچا ځلوېښت ورځي ماته وخت راکړی تر څو غله او خزانه يې ورپيدا کړم؛او که ونسم کړای په دې ټاکلي وخت يې ورپيدا کړم دتل لپاره به ما بندي کړي.جميلې وويل:ناهيلی کيږه مه. دڅو صندوخو پيدا کول خو څه ستونزه نده.ته خامخا بريالی کيږې. مګر تا د وزير د ښځي ګوتمی پيدا نکړله؟احمد وويل:جميلې!ما خو تاته ټوله کيسه وکړل. ولي باور نکوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې ګوتمۍ پیدا کېدل د خدای (ج) په غوښتنه او مهربانۍ وه؛خو دا پلا مسله ډېره توپیر لري، دا ځل نو هیڅ هیله نسته.

وروسته احمد لږ وچه خرما واخیستل او څلوېښت دانې یې وشمېرلې او په کوزه کې یې دننه واچولې او ویې ویل:زه هره شپه د دې خرما څخه یوه خرما خورم تر څو ښکاره سي چې څلوېښت ورځې مې په خلاسیدو دي.

یو کس دپاچا د خدمت ګارانو څخه هم دهغو څلوېښتو کسو غلو غړی وو او د احمد او پاچا تر مابینځ خبري یې ټولي اورېدلي وې.

هغه په هغه شپه د غلو پټ ځای ته ورغی او دغلو مشر ته یې وویل:نن ورځ سهار یو پال کتونکی پاچا ته راغلی وو او ویل یې چي خزانه او غله په څلوېښتو ورځو کي پیدا کوي.

د غلو مشر وویل:کېدوني نده درواغ ئې ویلي یي؛او کېدونې ده د سحر او جادو په واسطه دا کار وکولای سي.اوس باید ته خپل کالي بدل کړې او پټ د هغه پال کتونکي کور ته ورسې خبر تر لاسه کړې.

هغه شپه دپاچا خدمتګار د احمد د کور پر دیواله وروختی او دبام شاته پټ سو تر څو دهغوی خبري واوري.

په دې وخت کي احمد اوله خرما دکوزې سه راویستل ویې خوړل او جمیلې ته ئې وویل:دا یې اولنۍ .

غله ددي خبري په اوریدو سره لرزې واخیست،داسي چي نږدې وو د بام د شاه څخه ولوېږي.وروسته ډېر ژر د غلو پټ ځای ته راستون

(c) ketabton.com: The Digital Library

سو ؛او د غلو مشر ته یې وویل:دا پال کتونکی رښتیا هم حیرانوونکی توان لري هغه بې له دې چې ما ووینې پوهیدی چې زه دبام تر شاه یم .ما خپل په غوږو واوریدل چې ویې ویل دایې اولنۍ.

مشر وویل:کیدونې ده ناسم دي اوریدلي یي. دپوره ډاډ دپاره دي سبا ماښام ستاسره یو بل کس هم ولاړ سي.

دابله شپه د پاچا دخدمتګار سره یو بل کس هم د غلو څخه ورسره رالی (راغی) د احمد دکور دبام شاته؛او دتیري شپې غوندي یې د احمد دی خبرو ته غوږ ونیوی،احمد دوهمه خرما وخوړل او ویې ویل:دا یي هم دوه!

غلو چي خپل لاس او پښې ورکي کړي وې ژر تر ژره دهغه ځای څخه وتښتیدل او خپل تر پټ ځای په ځغاسته راغلل.

د پاچا خدمتګار د غلو مشر ته وویل:هغه پوهیدی چي موږ د بام شاه ته دوه کسه پټ سوي یو؛او ویې ویل دا یې هم دوه. دغلو مشر وویل:زه خو باور نه کوم.

په دې خاطردابله شپه د غلو دمشر په امر غله درې کسه ورغله داغسي څلور، پنځه، شپږ، ... کسه ولاړل همدا مسئله روانه وه تر دې چي څلوېښتمه شپه راورسیدل او وار دغلو د مشر راورسیدی.

هغه وویل: نن زه خپله هم ستاسو سره ځم.

په څلوېښتمه شپه ټول څلوېښت غله داحمد دکور پر بام راوختل تر څو دهغه او ښځي خبري ئې واوري په دې حال کې احمد آخري خرما

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په کوزه کي د ننه پټه وه وروسته د څه مودې يې په غمجنه څېره راويستل ويې خوړل ؛او په لوړ آواز يې وويل: دا يې هم څلوېښت.اوس يې شمېر پوره سو.

جميله يې څنګ ته کښېناستل او په مهرباني ئې وويل:احمده! ما وبخښه ما غلطي وکړه چي ستاسه مي وغوښتل ته پال وګورې.ما نبايد ته دې کار ته اړ کړی وای چي توان يې تا نه درلودی. ته بايد هغه وای چي وې.

احمد وويل :پروا نکوي.اوس کار سوی دئ او بله چاره نلري.خپله هم په دئ کار کي ګرم يم ځکه په هغه چي اول لا پوه وم چي سم اوښه کار ندئ بيا مي هم کوی. خير اوس دا خبري هيڅ ګټه نلري.

په دې حال کي د دروازې ږغ پورته سو. احمد سوړ اسوېلی ويست او ويې ويل:خامخا دپاچا کسان دي.په دې حال کي چي په بېره او رېږديدو د دروازې پر خوا روان وو په لوړ آواز يې وويل:ډېر ښه ډېرښه!رالم (راغلم).لږ صبر وکړئ؛پوهېږم تاسو دڅه کار دپاره راغلي ياست.خو کله چي يې دروازه خلاسه کړله حيران سو څلوېښت کسه يې وليدل؛چي ټولو د ده مخکي ځنګون وهلی او ټنډې يې پر مځکي ايښي دي.

دغلو مشر وويل:ای ستر پال کتونکې!البته چي ته پوهېږې.ځکه چي هيڅ يو شی ستاسو دسترګو څخه نسي کولای پټ سي؛ او تاسو د هر څه سه باخبرياست .موږ ستاسو څخه غواړو چي زموږ راز ښکاره نکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد د دې سره چې په اول سر کې ګنګس سوی وو خو پوهېدی چې دا ځلوېښت کسان باید دپاچا دخزانې غله واوسي . په دې خاطر بې له سکوته یې وویل:ډیر ښه!زه تاسو پاچا ته په لاس نه ورکوم.خو تاسو باید قول راکړی چې هغه صندوقونه چې تاسو د پاچا دمانۍ څخه غلا کړي دي بیرته خپل پر ځای ځای پر ځای کړئ.

دغلو مشر په زاری او عذرونو وویل:خامخا،موږ ژر تر ژره دا کار ترسره کوو.

په دې حال کې مخکې له دې چې یوځلوېښتمه ورځ راورسېږي؛غلو ځلوېښت سره صندوقونه طلا او جواهر په پټه د پاچا مانۍ ته یوړل.

دابله ورځ سهار احمد پاچا ته رالی و پاچا ته یې وویل: ګرانه پاچا هغسې چې مې درته قول درکړی وو پر وخت مې دا دی راغلم خو زما جادويي توان کم سوی یوازي کولای سم د صندوخانو (صندوقانو)او غلو څخه یو درته پیدا کړم د دواړو پیدا کول راته نکېدونی دئ.اوس تاسو د دې دوو څخه کم یو غواړی ؟ پاچا وویل:ښکاره ده چې صندوخونه غواړم! احمد وویل:ریښتینی د ناهیلېتوب ځای دئ چې نسم کولای د غلو پټ ځایونه هم پیدا کړم خو که ستاسو پرېکړه بدله سوه لکه سره غوړي داسې درته تیار یم. پاچا وویل:هغه پرېږده،اوس ووایه زما خزانه چېري ده؟تر څو ژر تر ژره خپل کسان ورولیږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد وویل:ګرانه پاچا! اړتیا نسته دا کار وکړې وروسته د لاسو په ښورولو یې دا وویل:اجي مجي لا ترجي او ویې ویل:اوس د دې کلمو په ویلو سره ټول صندوخونه طلا او جواهرات خپل ځای ته راغلي.

پاچا د احمد سره ولاړی تر څو خپل خزانه وګوري.دا چې دپاچا سترګي پر صندوخونو ولګېدې حېران سو په چیغه یې وویل: ریښتیا چې هم تاسو ستر پال لیدونکی یاست. ددې ننه تاسې ځان د دې دربار غټ پال کتونکی وبولی!

احمد ورته تعظیم وکړ او ویې ویل:ګرانه پاچا،ستاسو دمهربانی څخه مننه خو دا کار زما دپاره ناشونی دئ ځکه چې ستاسو دخزانې پیدا کول او بېرته خپل ځای ته راوړل ما ته ډېر سخت کار وو نو زه اړ سوم ټوله توان او طاقت مي ولګوم او نور توان نلرم چې لکه مخکي داسي وړاند وینه وکړم.

پاچا په ویرجن حال وویل:ښه ونسو!نو زه اوس تاته دوه برابره ډالی درکوم .راسه او د دې دوه صندوخه ځان ته یوسه داسي احمد دښې تجربې او ثروت چې ئې لاس ته راوړی وو د جمیلي خواته راغی.

هغه پوهېدلی وو که خدای پاک وغواړي کولای سي ناشونی کار هم شونی کړي خو انسانان باید په لومړي قدم د کارو کي خطاګاني پرېــــــــــــــــــــــبردي او توبــــــــــــــــــــــه وباســـــــــــــــــــــي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

<u>اخیستلیکونه</u>

د ژباړل شوي کتاب نوم چهل ګنج

خپروونکی:انتشارات صدر

دویم چاپ پسرلی ۱۳۹۱

بازنویس:حسن ناصري

د چهل ګنج ژباړه   ژباړه: هوتک مینه وال   ځلوېښت خزانې

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library